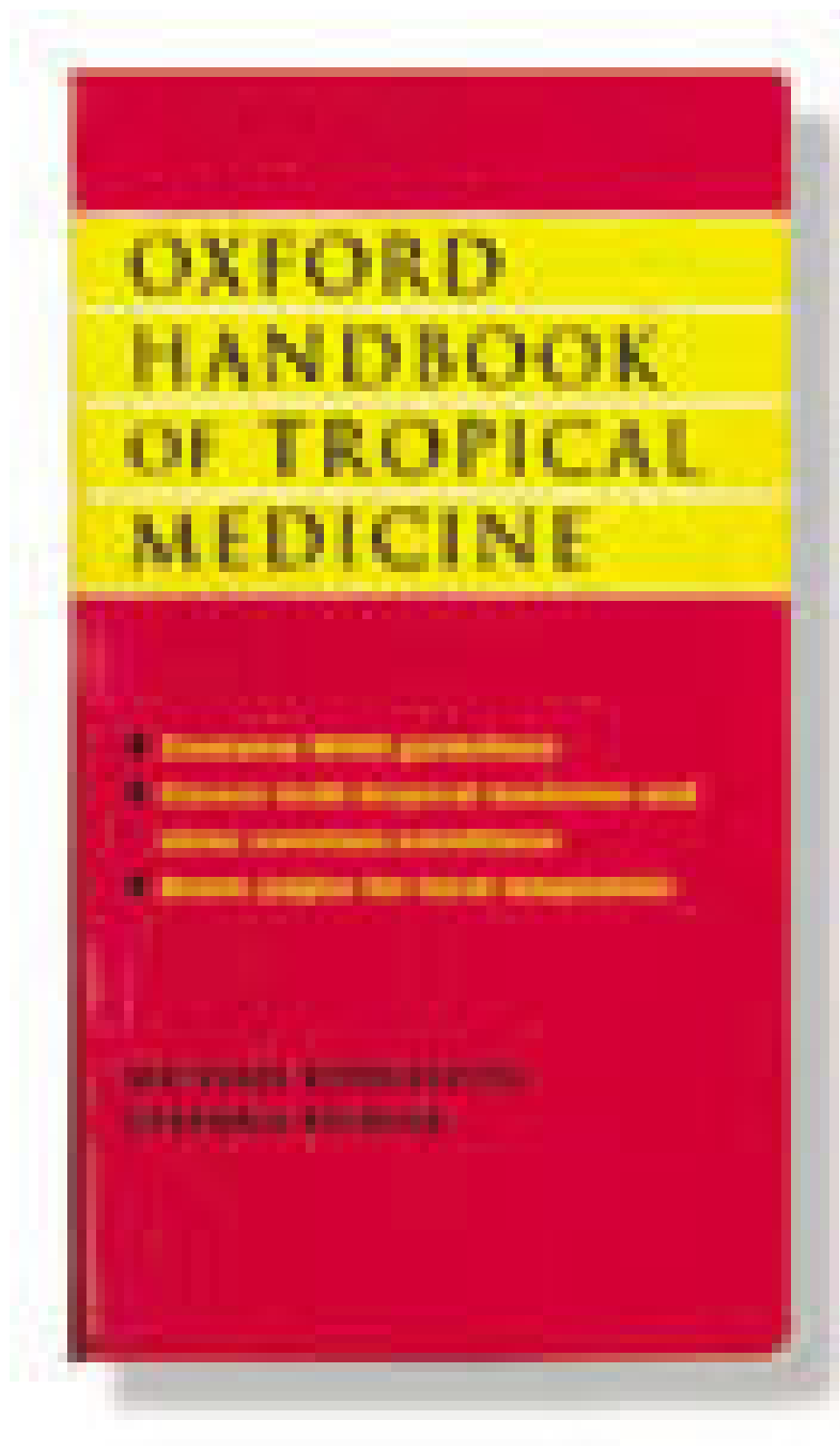

Håndbok i tropemedisin

BOKOMTALER

Dette er en håndbok som er skrevet for relativt uerfarne leger som arbeider isolert i tropene. Som nyutdannede leger i Sri Lanka og Brasil, opplevde forfatterne at det ikke fantes noen håndbok tilpasset hverdagens behov i tropemedisinsk klinisk virksomhet. Dessuten var de mange tekniske veiledningsheftene fra WHO sjelden tilgjengelige utenfor hovedstedene. Denne nye håndboken ble så resultatet, hvor Oxford handbook of clinical medicine er brukt som mal, men tilpasset tropene. En stor mengde algoritmer og anbefalinger fra WHO er tatt inn, i tillegg til at kjente klassikere som Oxford textbook of medicine, Manson's Tropical diseases og Mandell's Principle and practice of infectious diseases er ført opp som de sentrale kilder. Dette skulle kunne sikre kvalitet.

Boken er i hendig lommeformat med mykt plastomslag. Oppbygningen er vesentlig basert på klinisk medisin. Det er kapitler om fem hovedsykdommer: malaria, HIV/STD, tuberkulose, diaré sykdommer og luftveisinfeksjoner. Så følger selvstendige kapitler om febersykdommer, kardiologi, lungemedisin osv. Boken er praktisk oppbygd, lett å slå opp i og har en meget god indeks.

Bokens innhold er lettlest og layouten er god. Det finnes mange illustrasjoner i form av strektegninger, algoritmer og tabeller. Det er dessverre ingen bilder, verken i svart-hvitt eller farger av kliniske tilfeller. Men det er mange oppskrifter til praktisk bruk, f.eks. hvordan lage rehydreringsvæske av ulike lokalt tilgjengelige ressurser eller minimumsliste for hva man trenger for å behandle 100 kolerapasienter. Boken er på mange måter elementær og avansert på samme tid. Den har håndbokens noe autoritative stil med klare indikasjonsstillinger og valg av medikamenter og doser, uten mange alternativer.

Det er imidlertid et par sannsynlige feil i malariakapitlene. Forfatterne vil gi i.v. kinin i 500 ml saltvann, mens de fleste nok vil bruke glukose for ikke å risikere hypoglykemi. Dessuten nevnes ikke at man etter en kur med artesunat bør gi lariam eller et annet langtidsvirkende middel for å forhindre tilbakefall. Og halofantrin anbefales uten reservasjon til behandling av ukomplisert malaria, et medikament som nå er erkjent som årsak til en god del dødsfall pga. ventrikkelflimmer.

Bortsett fra de nevnte skjønnhetsfeil er dette en bok som fyller et tomrom for dem den er tiltenkt. Men jeg ser også absolutt nytten av den for norske praktiserende leger både i infeksjonsmedisin og andre kliniske virksomheter hvor man møter pasienter fra tropiske strøk. Boken er herved anbefalt innenfor et fagfelt hvor vi har svært få brukbare håndbøker.

Svein GunnarGundersen

Infeksjonsmedisinsk avdeling

Ullevål sykehus

Publisert: 10. april 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 9. juli 2026.